

Hârtia vorbitoare

Un misionar, într-un loc singuratic în Groenlanda, era ocupat cu traducerea unei Evanghelii. Într-o zi, ușa a fost dată de perete și un număr de băștinași s-au năpustit înăuntru. Păreau să aibă de gând ceva rău. Au mers la masa misionarului, i-au luat tocul, cerneala și hârtia și le-au supus unei examinări riguroase. Unul a luat o foaie a manuscrisului și a strigat, în timp ce-l privea sfidător pe misionar:

„Ce fel de semne negre sunt acestea?”

„Sunt cuvinte scrise, tocmai astfel de cuvinte pe care voi le vorbiți”, a răspuns misionarul liniștit.

„Crezi că o asemenea bucată de hârtie poate să audă și să păstreze cuvintele auzite?” a întrebat băștinașul din nou.

„Da, cuvintele de pe hârtie rămân, când un cuvânt rostit este de mult uitat”, a încuviințat misionarul.

Uimirea s-a zgrăvit pe trăsăturile băștinașilor și „hârtia vorbitoare” a trecut din mână în mână. Unul dintre eschimoși a fugit cu ea la misionar și a strigat cu gesturi vehemente:

„Bine, atunci lasă hârtia să vorbească! Fă să auzim ce are de spus!”

Misionarul a luat manuscrisul în mână și a citit cu glas limpede o parte a Evangheliei, răstignirea lui Hristos. În timpul citirii, el a remarcat că s-a făcut liniște printre ascultătorii săi și a interpretat aceasta ca pe un semn rău. Dar cât s-a mirat când a privit în sus și a observat cum toți ascultau cucernic, iar pe unele fețe se puteau citi chiar regret și durere.

Când s-a oprit din citit, unul dintre barbari a strigat:

„Continuă! Continuă! Fă hârtia să mai vorbească o dată! Vreau să aud mai mult despre acest Isus, care ne iubește.”

Misionarul era profund impresionat. De ani se străduia să vorbească inimilor băștinașilor. Le povestise despre Dumnezeu, marele Creator, care este sfânt și drept. Totuși, el credea că întâi trebuie să-i învețe pe oamenii neștiutori să-și facă o părere despre măreția și grandoarea lui Dumnezeu, înainte să poată să le vestească mesajul harului despre Fiul Său Isus Hristos. Dar eschimoșii nu dăduseră nicio ascultare învățăturilor sale, nu arătaseră niciun interes. Acum vedea ce greșală făcuse. Inimile îndărătnice, care nu voiseră să se plece înaintea măreției, atotputerniciei și sfințeniei lui Dumnezeu, fuseseră doborâte de povestirea emoționantă despre dragostea Mântuitorului, pe care multa îndurare pentru oamenii pierduți L-a dus la moarte.

Din acea zi, pentru misionar a fost o bucurie să vestească Evanghelia harului eschimoșilor săi ascultători plini de atenție. Mereu trebuia să le citească minunata istorie despre suferințele și moartea Domnului și ei o ascultau cu un interes mereu crescând. Acum voiau să audă și despre Dumnezeu, Tatăl, care Îl dăduse pe Fiul Său și a cărui dragoste este tot așa de mare ca și dreptatea Sa. Mulți au recunoscut că meritaseră, ca păcătoși, mânia lui Dumnezeu, și că aveau nevoie de împăcare prin sângele prețios al lui Hristos și și-au căutat refugiul la El.

Au trecut aproape două sute de ani de când s-a extins peste întreaga Groenlanda această trezire. Ea și-a avut începutul odată cu pătrunderea eschimoșilor în locuința misionarului, unde au descoperit „hârtia vorbitoare”. Astăzi, Evanghelia despre Isus Hristos este cunoscută pe toată insula.